

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **A. M.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Doležalem,
sídlem Mazovská 476, 181 00 Praha 8,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2016, č. j. 5623/DS/2016,
JID: 187246/2016/KUUK/Bla,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 19. 12. 2016, č. j. 5623/DS/2016, JID: 187246/2016/KUUK/Bla, kterým bylo zamítnuto odvolání pana M. B., MBA, narozeného dne „X“, a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem (dále jen „městský úřad“) ze dne 2. 11. 2016, č. j. MURCE/32165/2016 (správně mělo být uvedeno č. j. MURCE/37243/2016 – pozn. soudu), jímž byla odmítnuta žádost pana M. B., MBA, (městský úřad přitom rozhodoval o žádosti žalobce – pozn. soudu) o poskytnutí informace ze dne 27. 10. 2016.
2. Před posouzením jednotlivých žalobních námitek byl soud nejprve povinen zabývat se tím, zda žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, ohledně níž se vede soudní řízení v intencích zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vůbec podala osoba, jíž svědčí aktivní legitimace. V případě zjištění nedostatku aktivní legitimace je totiž soud povinen v každé fázi řízení o dané žalobě až do vydání rozhodnutí ve věci samé tuto skutečnost zohlednit a se žalobou naložit způsobem, který s. ř. s. předvídá, tedy ji podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítnout. Toto zákonné ustanovení soudu ukládá, aby návrh, resp. žalobu odmítl tehdy, je-li podána osobou zjevně neoprávněnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Aktivní legitimace pro řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je stanovena v § 65 s. ř. s. Podle odst. 1 tohoto ustanovení se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat podle odst. 2 tohoto ustanovení rovněž ten, kdo žalobní legitimaci podle odst. 1 nemá, ovšem tvrdí, že byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo, a že postupem správního orgánu byl zkrácen na svých procesních právech takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.
4. V daném případě z označení účastníků řízení uvedených v úvodu žaloby i ze samotného textu žaloby zřetelně vyplývá, že za žalobce je označen výlučně A. M., přičemž soud je toho názoru, že aktivní legitimace mu nesvědčí ani podle § 65 odst. 1 s. ř. s., ani podle odst. 2 téhož ustanovení. Z výše citovaného odst. 1 vyplývá, že pro aktivní legitimaci je směrodatné, zda napadené rozhodnutí uložilo žalobci nějaké povinnosti nebo jej ukrátilo na jeho právech. Jinými slovy to znamená, že žalobci musí svědčit právo, o němž bylo ve správním řízení rozhodováno, tedy že musí být tou osobou, které se rozhodnutí přímo dotýká. Není přitom rozhodné, zda správní orgán žalobce považoval za účastníka správního řízení. V žádném případě však není k podání žaloby legitimován ten subjekt, jemuž příslušný právní předpis postavení účastníka správního řízení vůbec nepřiznává. Dále soud poznamenává, že dle § 65 odst. 2 s. ř. s. jsou k podání žaloby aktivně legitimovány především spolky, obecně prospěšné společnosti či obce, jímž zákon výslovně přiznává postavení účastníka v některých druzích správního řízení dle § 27 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, aby v nich prosazovaly a obhajovaly zájmy veřejnosti zejména na ochraně životního prostředí. Rozdíl mezi žalobní legitimací podle § 65 odst. 1 a 2 s. ř. s. spočívá tedy především v tom, že podle odst. 1 může žalovat ten, jehož právní sféry se napadené rozhodnutí dotýká, zatímco podle odst. 2 je oprávněn podat žalobu ten, kdo ve své právní sféře není rozhodnutím dotčen a kdo v tomto řízení uplatňoval určitý zákonem chráněný zájem (např. na ochraně přírody a krajiny).
5. V daném případě je z výrokové části i obsahu odůvodnění rozhodnutí žalovaného zřejmé, že se žalobou napadené rozhodnutí týkalo pouze pana M. B., MBA. Žalobce tedy nebyl žalobou napadeným rozhodnutím jakkoli zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení rozhodnutím, které by mu založilo, změnilo, zrušilo nebo závazně určilo jeho práva nebo povinnosti, neboť rozhodnutí se týkalo výlučně pana M. B., MBA. Soud dále poznamenává, že žalobce v žalobě nenamítal, že by v daném správním řízení uplatňoval určitý zákonem chráněný zájem. V jeho případě tudíž nepřichází v úvahu ani aktivní legitimace dle § 65 odst. 2 s. ř. s.
6. S ohledem na právě uvedené byl soud nucen konstatovat, že žaloba byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve výroku I. usnesení odmítl.
7. Jelikož žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl výrokem II. tohoto usnesení o vrácení

soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, když podle citovaného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

8. Soud dále považuje za nutné poukázat na to, že ze spisové dokumentace, která byla soudu předložena dne 8. 10. 2019, plyne, že žádost o poskytnutí informací ze dne 27. 10. 2016 byla odeslána z datové schránky M. B., MBA, přičemž v žádosti je uvedeno, že podatelem je A. M., zastoupený M. B., MBA; k žádosti nebyla připojena žádná plná moc. Městský úřad nevyzval žalobce ani M. B., MBA, k doložení plné moci. Rozhodnutím ze dne 2. 11. 2016, č. j. MURCE/37243/2016, městský úřad odmítl žádost o poskytnutí informací ze dne 27. 10. 2016, kterou podal žalobce, zastoupený M. B., MBA. Proti tomuto rozhodnutí bylo z datové schránky M. B., MBA, odesláno blanketní odvolání, v němž je uvedeno, že podatelem je A. M., zastoupený M. B., MBA. Městský úřad následně vyzval k doplnění náležitostí odvolání, přičemž výzvu adresoval jak žalobci, tak M. B., MBA. Odvolání bylo doplněno podáním ze dne 3. 12. 2016, které bylo opětovně zasláno z datové schránky M. B., MBA, a v němž bylo znovu uvedeno, že podatelem je Aleš Musil, který je zastoupen M. B., MBA. Ve správním spisu je dále doložena předkládací zpráva městského úřadu, ve které městský úřad uvedl, že předkládá odvolání pana A. M., zastoupeného na základě plné moci panem M. B., MBA. Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, podle jehož obsahu žalovaný zamítl odvolání pana M. B., MBA. Soud směřem k žalovanému zdůrazňuje, že by si měl vyjasnit, kdo skutečně byl účastníkem daného správního řízení, tedy kdo žádal o poskytnutí informací podáním ze dne 27. 10. 2016, zda žalobce, nebo pan M. B., MBA. Pokud by byl žadatelem žalobce (např. že by byla předložena odpovídající plná moc), který rovněž podal proti rozhodnutí městského úřadu odvolání, znamenalo by to, že dosud o jeho odvolání žalovaný žádným způsobem nerozhodl. V tomto soudním řízení zahájeném žalobou žalobce, jehož předmětem bylo rozhodnutí žalovaného, které se přitom týkalo výlučně pana M. B., MBA, však není soud oprávněn hodnotit správnost postupu správních orgánů ve vztahu k žalobci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. prosince 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu